

Ж. Элімбаева, ҚР ІІМ Б. Бейсенов атындағы Қарағанды Академиясының З-баяғам тыңдаушысы

Ғылыми жетекшісі: А. С. Байгараев, ҚР ІІМ Б. Бейсенов атындағы Қарағанды Академиясының Қылмыстарды алдын ала тергеу кафедрасының оқытушысы

ТЕРГЕУ ӘРЕКЕТТЕРІН ЖҮРГІЗУ БАРЫСЫНДА АҚШАЛАЙ ЖАЗАНЫ ҚОЛДАНУ МҮМКІНДІКТЕРИ

Кейбір процессуалист ғалымдар ақшалай жазаны (ҚР ҚДЖК 160 б.) қылмыстық іс жүргізу қызметінің кез — келген қатысуышына қолдануға болатындығы туралы қорытындыға келген. Мәселен, В. А. Михайлов: «Мұндай қорытындыға келудің себебі мынада, яғни, талданып отырған ақшалай жазаны тағайындау негіздерінің бар болуы жағдайында, қылмыстық іс бойынша іс жүргізіп отырған сотпен, тергеу органымен немесе белгілі бір лауазымды тұлғамен іске қатысуға тартылатын немесе қатысуға рұқсат етілетін кез-келген іс жүргізуғе қатысуышыларға қатысты қолданыла алады»¹.

Осы тұжырымды басшылыққа ала отырып біз, жүргізіліп отырған қандай да болмасын тергеулік әрекеттерге бөгет жасаған немесе кедергі келтірген азаматтар мен лауазымды тұлғаларды да ақшалай жазаға тарту мәселесін заннамалық реттелуі қажет екендігі туралы ойға келеміз. Тергеулік әрекеттер әр түрлі болуы мүмкін, мәселен: оқиға болған жерді қарау, алу, тінту, тергеу эксперименті, мәйітті эксгумациялау және т. б. Осы тергеулік әрекеттерді тәжірибеде жүргізу барысында кедергі келтіретін жағдайларды жокқа шығаруға болмайды. Мәселен, эксгумация жүргізу барысында жерленген адамның туыстарының мәйітті қазып алуға қарсы болуы; оқиға болған жерді қарау үшін үй - жайға кіруге үй иесінің бөгет жасауы

немесе ұйым басшысының негізсіз қарсы болуы; затты алу барысында ізделіп жатқан затты жасырыш қоюы және т.б.

Пайымдауымызша, аталған жағдайлардың негізінде «азаматтар мен лауазымды тұлғаларды» ақшалай жаза тағайындалуы мүмкін тұлғалар тобына қосуға толық негіз бар. Бұл тұжырымымызды Л. М. Масленникова да қолдайды. Л. М. Масленникованың пікірінше, қылмыстық іс жүргізу заңында қарастырылған ақшалай жазаны кез-келген қылмыстық іс жүргізуге қатысуышыларға қолдануға болады². Бірақ, мұндай іс жүргізудің мәжбурлеу шарасын қолдануы КР КДЖК 156 б. 2 бөл. нормасымен реттеледі, ейткені, бұл нормада осы Кодексте көзделген жағдайлардаған ақшалай жазаны қолдануға болатындығы айтылған. Мұндай жағдайлар КР КДЖК-де барлығы төртеу (145 б. 5 бөл., 147 б. 4 бөл., 160 б., 559 б. 5 бөл.).

Пайымдауымызша, жоғарыда аталғандардың негізінде ақшалай жазага тартылуы мүмкін тұлғалар тобына келесілерді қосуға болады:

- тінту, алу және мүлкін тәркілеу қолданылған тұлғалар (сезіктіден, айыпталушыдан және олардың жақын туыстарынан басқа) — анықтаушының, тергеушінің, прокурор мен соттың талабы бойынша ізделініп отырған заттарды беруден бас тартса;
- байланыс мекемелердің қызметкерлері — анықтаушының, тергеушінің, прокурордың почта — телеграф корреспонденцияларын тұтқындау туралы қаулысын орындағаны немесе дұрыс орындағаны үшін;
- іс жүргізуге қатысуышылар — анықтау мен алдын ала тергеудің мәліметтерін жарияласа, егер олар анықтаушының, тергеушінің, прокурордың аталмыш мәліметтерді жариялауға тыйым салынатындығы туралы ескертілсе.

¹ Қар.: Комментарий к Уголовно-процессуальному кодексу Российской Федерации / под общ. ред. В. В. Мозякова. — 2-ое изд. — М., 2002. — С. 263.

² Қар.: Комментарий к Уголовно-процессуальному кодексу Российской Федерации / отв. ред. Д. Н. Козак, Е. Б. Мизулина. — М., 2002. — С. 269.